
Mødedokument

A9-0147/2021

27.4.2021

BETÆNKNING

om gennemførelse af målene for landingsforpligtelsen, jf. artikel 15 i den fælles fiskeripolitik
(2019/2177(INI))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Søren Gade

CONTENTS

	Page
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	15
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG .	16

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om gennemførelse af målene for landingsforpligtelsen, jf. artikel 15 i den fælles fiskeripolitik (2019/2177(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juni 2019 om status over den fælles fiskeripolitik og høring om fiskerimulighederne for 2020 (COM(2019)0274),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. juni 2020 med titlen "Mod et mere bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2021" (COM(2020)0248),
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger²,
- der henviser til EU-Fiskerikontrolagenturets (EFCA's) rapporter om evaluering af overholdelsen af landingsforpligtelsen for Nordsøen (2016-2017), De Nordvestlige Farvande (2016-2017) og makrel i Nordsøen og De Nordvestlige Farvande (2015-2017),
- der henviser til plenarrapporterne fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) (PLEN 20-01, 19-01, 18-01 og 17-01) og dens rapporter "Evaluation of Member States' Annual Reports on the Landing Obligation (for 2019)" (Adhoc-20-02), "Monitoring the performance of the Common Fisheries Policy" (Adhoc-20-01) og "Evaluation of Joint Recommendations on the Landing Obligation and on the Technical Measures Regulation" (STECF-20-04),
- der henviser til Rådets direktiv (EU) 2017/159 af 19. december 2016 om iværksættelse af aftalen vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren³,
- der henviser til den artikel med titlen "The unintended impact of the European discard ban", som blev offentliggjort af ICES Journal of Marine Science⁴,

---

¹ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

² EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105.

³ EUT L 25 af 31.1.2017, s. 12.

⁴ Borges, L., The unintended impact of the European discard ban, ICES Journal of Marine Science, bind 78, udgave 1, januar-februar 2021, s. 134-141, <https://doi.org/10.1093/icesjms/fsaa200>

- der henviser til den undersøgelse med titlen "Implementation of the EU fisheries control system by Member States (2014-19)", som blev bestilt af Fiskeriudvalget,
  - der henviser til de undersøgelser, som Fiskeriudvalget bestilte vedrørende landingsforpligtelsen og choke species i blandet fiskeri i Nordsøen⁵, de nordvestlige farvande⁶ og de sydvestlige farvande⁷, og undersøgelserne af forbuddet mod udsmid, landingsforpligtelsen og det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) i det vestlige Middelhav^{8,9},
  - der henviser til den bog med titlen "The European Landing Obligation, Reducing discards in complex, multi-species and multi-jurisdictional fisheries"¹⁰, der blev offentliggjort i 2019,
  - der henviser til den rapport med titlen "A third assessment of global marine fisheries discards", som Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) offentliggjorde i 2019,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
  - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A9-0147/2021),
- A. der henviser til, at delmål 14.4 i verdensmål 14 i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling opfordrer det internationale samfund til at regulere fiskeri effektivt og til at sætte en stopper for overfiskeri, for ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og for destruktive fiskerimetoder og til at gennemføre videnskabeligt baserede forvaltningsplaner for at genoprette fiskebestandene så hurtigt som praktisk muligt og som minimum til det niveau, som kan give MSY på grundlag af bestandenes biologiske karakteristika;
- B. der henviser til, at omfanget af det årlige udsmid i det globale havfiskeri anslås til at udgøre 9,1 mio. tons, hvilket udgør 10,8 % af den årlige gennemsnitlige fangst i 2010-2014; der henviser til, at fiskeri efter tun og andre pelagiske arter havde de laveste udsmidsrater, mens fiskeri af krebsdyr havde de højeste udsmidsrater; der henviser til, at fiskeri efter bundfisk har medført de største mængder udsmid, og fiskeri efter bløddyr (undtagen blæksprutter) har medført de laveste mængder; der henviser til, at det årlige globale udsmid toppede på omkring 18,8 mio. tons i 1989 og gradvist faldt til mindre end 10 mio. tons i 2014¹¹;
- C. der henviser til, at udsmid er en almindelig praksis inden for fiskeriet, der består i at smide uønskede fangster – enten døde eller levende – tilbage i havet, fordi der er tale

⁵ Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries - The North Sea.

⁶ Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries - The North Western Waters.

⁷ Landing Obligation and Choke Species in Multispecies and Mixed Fisheries - The South Western Waters.

⁸ Discard ban, landing obligation and MSY in the Western Mediterranean Sea - the Spanish case.

⁹ Discard ban, landing obligation and MSY in the Western Mediterranean Sea - the Italian case.

¹⁰ Uhlmann, Sven & Ulrich, Clara & Kennelly, Steven. (2019). The European Landing Obligation Reducing Discards in Complex, Multi-Species and Multi-Jurisdictional Fisheries: Reducing Discards in Complex, Multi-Species and Multi-Jurisdictional Fisheries.

¹¹ A third assessment of global marine fisheries discards, FAO, 2019.

om beskadigede fisk, undermålsfisk (minimumsstørrelsesbegrænsninger) eller om årsager vedrørende salgbarhed, manglende kvoter eller regler om fangstsammensætning; der henviser til, at det før indførelsen af landingsforpligtelsen ikke var tilladt at have undermålsfisk om bord eller at lande dem;

- D. der henviser til, at uønskede fangster og udsmid er et stort spild af naturressourcer til konsum og kan have og ofte har en negativ indvirkning på en bæredygtig udnyttelse af fiskebestandene, de marine økosystemer og fiskeriets finansielle levedygtighed; der henviser til, at en vis grad af uønsket bifangst og udsmid er uundgåelig, navnlig i blandet fiskeri;
- E. der henviser til, at det historisk høje udsmid inden for visse former for fiskeri i EU har udgjort et alvorligt problem for EU-fiskeriets bæredygtighed på lang sigt og sætter spørgsmålstegn ved EU-fiskeripolitikens troværdighed;
- F. der henviser til, at det forbud mod highgrading (udsmid af salgbare fisk), som blev indført i EU i 2010, er blevet gennemført på utilstrækkelig vis;
- G. der henviser til, at den fælles fiskeripolitik, som blev reformeret i 2013, skal sikre, at fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem minimeres, og indførte følgende mål: a) "gradvis eliminere udsmid efter en konkret og individuel vurdering og på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning ved at undgå og i videst muligt omfang reducere uønskede fangster og ved gradvis at sikre, at fangster af regulerede kommercielle arter landes" og b) "når det er nødvendigt, gøre bedst mulig brug af uønskede fangster uden at skabe et marked for de uønskede fangster, der er under bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse";
- H. der henviser til, at der ikke foreligger pålidelige data om udsmid eller videnskabeligt belæg for at antage, at gennemførelsen af landingsforpligtelsen har ført til en betydelig reduktion af uønskede fangster; der henviser til, at dårlig gennemførelse kan have ført til, at fangsterne er blevet mindre synlige inden for visse former for fiskeri, og at den videnskabelige rådgivning og datakvaliteten er blevet forringet;
- I. der henviser til, at fiskerisektoren har gjort fremskridt med hensyn til at nå MSY-målet; der henviser til, at 99 % af de landinger i Østersøen, Nordsøen og Atlanterhavet i 2020, som udelukkende blev forvaltet af EU, og for hvilke der foreligger videnskabelige vurderinger, stammer fra bæredygtigt forvaltet fiskeri; der henviser til, at biomassen for fuldt vurderede bestande i det nordøstlige Atlanterhav var 48 % højere i 2018 end i 2003; der henviser til, at der fortsat er betydelige udfordringer, navnlig i Middelhavet og Sortehavet, hvor omkring 75 % af de bestande, der er videnskabeligt vurderet, overfiskes;
- J. der henviser til, at det i henhold til landingsforpligtelsen, der blev indfasnet over en periode på fire år (2015-2019), er obligatorisk at lande alle fangster af regulerede arter, som er underlagt fangstbegrænsninger, og som i Middelhavet er omfattet af mindstemål i EU-farvande, eller i visse tilfælde EU-fartøjers fangster i internationale farvande og at fratække dem fra gældende kvoter, og at det er forbudt at anvende undermålsfisk til direkte konsum;

- K. der henviser til, at der ifølge STECF¹² ikke er fremlagt oplysninger om gennemførelsen af landingsforpligtelsen for fjernfiskerflåder, der opererer uden for EU's farvande; der henviser til, at Det Rådgivende Råd for Højsøflåden understregede, at landingsforpligtelsen ikke gælder i praksis for EU-fartøjer, der fisker uden for EU's farvande;
- L. der henviser til, at landede fisk under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse fortsat anvendes til fiskemel, dyrefoder eller som madding til tejnefiskeri med et lavt økonomisk udbytte; der henviser til, at disse alternative anvendelser er økonomisk gennemførlige, når der er en produktionsfacilitet i nærheden af landingshavnen, men at gennemførligheden falder (eller forsvinder), når der er behov for logistik og infrastruktur til langtransport eller investeringer i nye produktionsfaciliteter¹³;
- M. der henviser til, at adskillige medlemsstater foreslår, at lovgivningen bør ændres, således at fisk under de relevante bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, der er omfattet af en landingsforpligtelse, anvendes til velgørende formål;
- N. der henviser til, at landingsforpligtelsen ikke er et fuldstændigt forbud mod udsmid, eftersom den kun gælder for regulerede arter (samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og fiskeri med reguleret fiskeriindsats, for hvilket der er fastsat en minimumsstørrelse), og den omfatter undtagelser for fisk, der viser tegn på skader fra rovdyr, og undtagelser begrundet i høje overlevelsesrater og en de minimis-undtagelse på op til 5 % i tilfælde, hvor det er vanskeligt at opnå forbedret selektivitet, eller hvor håndtering af uønskede fangster medfører uforholdsmæssigt store omkostninger; der henviser til, at gennemførelsen af landingsforpligtelsen også afhænger af en omfattende anvendelse af midlertidige undtagelser, som kræver revision på grundlag af videnskabelig vurdering, hvilket tager tid og kræfter fra beslutningstagerne og fiskeriindustrien;
- O. der henviser til, at omfanget af udsmid varierer væsentligt fra region til region og art til art, og at udsmid er minimalt eller ikkeeksisterende i fiskeri, hvor hele eller størstedelen af fangsten har markedsværdi og udnyttes, hvilket er tilfældet hos de mindre eller traditionelle fiskere eller ved fiskeri, hvis produktion er bestemt til direkte konsum;
- P. der henviser til, at småfiskeri beskæftiger flere personer og anvender mere selektive redskaber, hvilket forvolder færre miljøskader og har en central social og økonomisk rolle som understreget i 2018-rapporten med titlen State of Mediterranean and Black Sea Fisheries (SoMFi) fra Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM);
- Q. der henviser til, at udsmid kan tjene som føde til en række ådselæderarter, lige fra fuglearter til mesopelagiske og bentiske arter, som er af betydning i den trofiske økologikæde; der henviser til, at videnskabelig litteratur konkluderer, at begrænsningen af udsmid som følge af landingsforpligtelsen kan påvirke bestande af nogle få arter i visse områder, men at det generelt er usandsynligt, at dette vil være tilfældet;
- R. der henviser til, at "choke species" er de fiskearter eller -bestande, som en bestemt medlemsstat, en bestemt flåde eller et bestemt fartøj har færre muligheder for at fange

---

¹² Evaluation of Member States' Annual Reports on the Landing Obligation (for 2019) (STECF-Adhoc-20-02).

¹³ Market outlets for unwanted catches. EUMOFA. 2020.

(kvote) i forhold til andre arter; der henviser til, at en fuldstændig og streng overholdelse af landingsforpligtelsen, navnlig inden for blandet fiskeri, vil indebære en lukning af det relevante fiskeri ("choke"), når den (begrænsede) kvote af en art er blevet opbrugt, for at undgå yderligere fangster af den pågældende art; der henviser til, at choke-risikoen i blandet fiskeri fortsat er et alvorligt problem og kan have bidraget til den lave gennemførelse af landingsforpligtelsen og indskrænket udvekslingen af kvoter mellem medlemsstaterne, hvorved underudnyttelsen af fiskerimulighederne er blevet forværret;

- S. der henviser til, at selektivitet ikke fuldt ud vil løse problemerne inden for disse former for fiskerier, eftersom det kan være teknisk vanskeligt at reducere fangster af de relevante choke-bestande uden at forårsage store tab af andre salgbar fangster, hvilket vil skabe alvorlige økonomiske vanskeligheder for de pågældende fiskeriflåder; der henviser til, at der for nylig er blevet vedtaget kvotepuljer for bifangst for at imødegå situationen med hensyn til choke species, og effektiviteten heraf er endnu ikke blevet vurderet;
- T. der henviser til, at mængden af uønskede fisk, der fanges i nettet og trækkes om bord, i første omgang kan reduceres betydeligt gennem rumlig og tidsbestemt undgåelse og tekniske selektivitetsforanstaltninger, hvorved håndteringstiden, brændstofforbruget og lagerbehovet reduceres;
- U. der henviser til, at STECF understreger, at relativt få foranstaltninger, der har til formål at øge selektiviteten, var indeholdt i de fælles henstillinger fra medlemsstaternes regionale sammenslutninger om gennemførelsen af landingsforpligtelsen i 2021; der henviser til, at antallet af pilotprojekter til afprøvning af mere selektive redskaber eller undgåelsesstrategier i overensstemmelse med artikel 14 i den fælles fiskeripolitik har været faldende;
- V. der henviser til, at Rådet i de seneste år har fjernet flere arter fra listen over TAC'er, hvorved de ligeledes er blevet fjernet fra landingsforpligtelsen;
- W. der henviser til, at landingsforpligtelsen er et instrument til at nå den fælles fiskeripolitikens mål om selektivitet og ikke et mål i sig selv;
- X. der henviser til, at der for nylig er blevet vedtaget kvotepuljer for bifangst for at imødegå situationen med hensyn til choke species;
- Y. der henviser til, at udsmid af uønskede fangster er et fænomen, der findes inden for fiskeri i hele verden, og ikke udelukkende er et problem i Europa; der henviser til, at EU's farvande er kendetegnet ved deres store forekomst af blandet fiskeri; der henviser til, at adskillige tredjelande og selvstyrende områder har indført forbud mod udsmid i forskelligt omfang, herunder Canada, Færøerne, Norge, Island, Chile og New Zealand; der henviser til, at andre tredjelande, f.eks. USA, ikke har forbudt udsmid, men derimod har anvendt andre strategier i deres lovgivning på fiskeriområdet for at reducere uønskede fangster; der henviser til, at forbuddet mod udsmid i Norge og Island er blevet ændret hen over 30 år som reaktion på specifikke problemer; der henviser til, at indvirkningen af forbuddet mod udsmid i Chile endnu ikke kendes fuldt ud, fordi det først er ved at blive gennemført nu; der henviser til, at udsmid fortsat er et stort problem i forvaltningen af fiskeriet i New Zealand;

- Z. der henviser til, at det princip om relativ stabilitet, der først blev indført i grundforordningen om den fælles fiskeripolitik i 1983 og gennemført af forordningen om TAC'er og kvoter fra samme år, fastsætter en fordelingsnøgle for TAC'er pr. medlemsstat, som er baseret på tildelingsprincipperne om historiske fangster (1973-1978), afhængighed som angivet i Haagpræferencerne fra 1976 og jurisdiktionsbetingede tab (1973-1976);
- AA. der henviser til, at der er offentliggjort næsten 4 000 videnskabelige artikler om udsmid, hvoraf over 3 700 vedrører industrielt fiskeri, mens færre end 200 artikler fokuserer på kystfiskeri af mindre omfang;
- AB. der henviser til, at mange marine arter på tværs af forskellige grupper siden omkring 1950 har undergået forandringer i geografisk udbredelse og sæsonaktivitet som følge af havopvarmning og biogeokemiske ændringer, såsom ilttab, af deres levesteder, hvilket har resulteret i ændringer i arternes sammensætning, bestandstæthed og biomasseproduktion i økosystemerne, lige fra ækvator til polerne; der henviser til, at ændringen i fordelingen af fiskebestandene har indvirkning på den fremtidige fiskeriforvaltning og dermed også på gennemførelsen af landingsforpligtelsen;
- AC. der henviser til, at Kommissionen gennemførte en socioøkonomisk konsekvensanalyse af politikker til begrænsning af udsmid forud for sit forslag til en ny grundforordning for den fælles fiskeripolitik i juli 2011, men at den indtil videre ikke har foretaget en grundig analyse af dens socioøkonomiske indvirkning på sikkerheden om bord eller givet svar på de betænkeligheder vedrørende gennemførelsen, som de rådgivende råd og medlemsstaterne har givet udtryk for;
- AD. der henviser til, at det stadig er ukendt, i hvilket omfang udsmid er blevet reduceret; der henviser til, at op til fem medlemsstater ikke har besvaret Kommissionens spørgeskema om gennemførelsen af landingsforpligtelsen for 2019, og at to af disse medlemsstater ikke har svaret de seneste tre år;
- AE. der henviser til, at forskelle i kontrollen og håndhævelsen af landingsforpligtelsen kan føre til ulige konkurrencevilkår i og mellem medlemsstaterne; der henviser til, at EFCA i sine rapporter om evaluering af overholdelsen af landingsforpligtelsen konstaterede, at medlemsstaternes gennemførelse var utilstrækkelig, og fremsatte henstillinger med henblik på at forbedre kontrollen;
- AF. der henviser til, at Kommissionen skal fremlægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, herunder landingsforpligtelsen, inden den 31. december 2022;
1. bekræfter EU's overordnede mål om at sikre en bæredygtig udnyttelse af fiskebestandene og beskyttelse af de marine økosystemer; fremhæver, at begrænsning af udsmid og minimering af uønskede fangster er en offentlig politisk prioritet, der er blevet udformet som reaktion på bekymringer over ansvarlighed, bevarelse og spild af naturressourcer samt det videnskabelige behov for fuldt ud at tage højde for alle kilder til fiskeridødelighed;
  2. beklager, at Kommissionens årlige rapporter om status over den fælles fiskeripolitik indeholder meget få oplysninger om gennemførelsen af landingsforpligtelsen, og at de

hidtil ikke har indeholdt oplysninger om, i hvilket omfang udsmid er blevet begrænset i henhold til forpligtelsen, og ikke har analyseret forpligtelsens socioøkonomiske indvirkning eller indvirkningen af dens gennemførelse på sikkerheden om bord på fiskerfartøjer;

3. anerkender, at indførelsen af landingsforpligtelsen udgør et paradigmeskift i EU's fiskeriforvaltning og en af de største udfordringer i EU's fiskeriforvaltnings historie – fra registrering af landinger, og i visse tilfælde endda obligatorisk udsmid, til et system, der registrerer hele fangsten – som sammen med indførelsen af MSY-politikken uundgåeligt har haft en række kort- og langsigtede miljømæssige og socioøkonomiske konsekvenser af vidtrækkende betydning; understreger behovet for en vurdering af landingsforpligtelsens socioøkonomiske konsekvenser;
4. noterer sig, at MSY-politikken ikke indebærer, at der ikke bliver udsmid, og at udsmid ikke betyder, at MSY ikke kan opnås – der kan findes dokumentation for begge påstande inden for mange bestande, herunder bifangstarter;
5. fremhæver de fremskridt, der er gjort med hensyn til at samarbejde med interessenter, og de skridt, der er taget for at forbedre selektiviteten; bemærker imidlertid, at gennemførelsen af landingsforpligtelsen i henhold til Kommissionen og STECF fortsat er lav samlet set, og at udsmid sker i et omfang, der nogenlunde svarer til omfanget i årene før indførelsen af landingsforpligtelsen;
6. anerkender, at der siden 2010 har været en forpligtelse til at registrere udsmid i logbogen i henhold til fiskerikontrolforordningen; beklager, at der trods indførelsen af landingsforpligtelsen stadig er begrænsede pålidelige data og begrænset pålidelig viden om omfanget af udsmid, at antallet af præventive TAC'er er steget, hvorimod antallet af analytiske TAC'er er faldet, og at tilgængeligheden af videnskabelige oplysninger om bestandenes tilstand ikke er blevet væsentligt forbedret;
7. bemærker, at landingsforpligtelsen fortsat giver anledning til bekymring i fiskerisektoren og i det videnskabelige samfund på grund af hindringer af forskellig art; påpeger, at fiskerisektorens kilder til bekymring er manglen på passende infrastruktur i havnene, stigende driftsomkostninger, manglende incitament til overholdelse fra myndighedernes side og vanskeligheder med at opnå større selektivitet inden for visse former for fiskeri uden at bringe fiskeriets økonomiske levedygtighed i fare, navnlig i blandet fiskeri, der er udsat for en høj risiko for choke-situationer, hvilket fører til underudnyttelse af de disponible kvoter og potentiel tidlig lukning af fiskeriet og skaber alvorlige økonomiske vanskeligheder for de berørte flåder; bemærker, at der indtil videre kun er indberettet to tilfælde: søtunge (Belgien) og storøjet tun (Frankrig);
8. beklager, at vanskelighederne i forbindelse med gennemførelsen af forbuddet mod udsmid har ført til et negativt billede af fiskerne og fiskerisektorens indsats på trods af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå MSY-målet;
9. noterer sig de nylige foranstaltninger, der er truffet indtil nu – kvoteudvekslinger og kvotepuljer for bifangstarter – selv om disse foranstaltninger overvejende er ikkepermanente og genstand for forhandlinger mellem medlemsstaterne, og at effektiviteten heraf stadig skal vurderes grundigt; fremhæver behovet for at fjerne administrative hindringer for en effektiv gennemførelse af landingsforpligtelsen og for

at fremme udviklingen og udbredelsen af nye selektive redskaber og videreudvikle effektive planer for reduktion af bifangster med henblik på at genopbygge sårbare bestande;

10. fremhæver den mulige og nødvendige anvendelse af de undtagelser (høj overlevelsrate og de minimis), der er fastsat i forordningen med henblik på at lette gennemførelsen og modvirke mulige choke-situationer; minder om, at der skal fremlægges pålidelig og præcis dokumentation og pålidelige og præcise data, og anbefaler, at proceduren for indrømmelse af undtagelser strømlines, herunder at der foretages en bedre indsamling af videnskabelige data;
11. understreger, at STECF har anerkendt, at kvaliteten af indsendte dokumenter til understøttelse af undtagelserne generelt er forbedret, siden de første fælles henstillinger blev indsendt i 2014; erkender, at det kan være udfordrende at tilvejebringe data og oplysninger til støtte for undtagelserne som følge af karakteren af de krævede data; bemærker imidlertid med bekymring, at STECF har fremført, at der er mange tilfælde, hvor de fremlagte oplysninger og data ikke er specifikke med hensyn til arter og/eller fiskeri, og at de samme undersøgelser og antagelser anvendes til at understøtte mange undtagelser; understreger, at fraværet af arts- og fiskerispecifikke data og oplysninger gør det vanskeligt at vurdere den sandsynlige indvirkning af en foreslået undtagelse, eller hvorvidt undtagelsen opfylder betingelserne for undtagelserne vedrørende de minimis eller høj overlevelsrate;
12. udtrykker bekymring over, at en gradvis reduktion af visse fleksible ordninger, f.eks. de minimis-undtagelsen, kan medføre eller forværre choke-effekten og føre til lukning af fiskeriet; understreger behovet for fortsat at udvikle effektive planer for reduktion af bifangster inden for mindre selektivt fiskeri som f.eks. pelagisk trawling;
13. minder om, at landingsforpligtelsen ikke er et mål i sig selv, men et redskab til at fremme forbedringer inden for fiskeri og operationel adfærd, tilskynde til udvikling og anvendelse af mere selektive redskaber, der minimerer uønskede fangster, og forbedre fangstdokumentationen med henblik på at opnå en bedre forståelse og videnskabelig vurdering af fiskebestandene; noterer sig, at mange fiskere ikke er enige i forbindelsen mellem målene for gennemførelsen af landingsforpligtelsen og gennemførelsen heraf, hvilket har en tendens til at vanskeliggøre overholdelsen; erkender, at det kræver tid og tilstrækkelig viden at opfylde dette endelige mål, men at der også er behov for en større indsats for at fremme en fælles forståelse heraf og omsætte resultaterne af de undersøgelser, som forskere og fiskere har foretaget for at forbedre selektiviteten og reducere uønskede fangster, til praksis; opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte planer for at forbedre selektiviteten, herunder ved i givet fald at bruge incitamentet til anvendelse af mere selektivt udstyr;
14. understreger de specifikke forhold i regionerne i den yderste periferi, navnlig med hensyn til fartøjer, aldrende flåder og havne med reduceret opbevarings- og forarbejdningskapacitet, som kan gøre landingsforpligtelsen upraktisk;
15. bemærker, at omfanget af udsmid varierer meget mellem de forskellige former for fiskeri og havområder, hvilket fører til den opfattelse, at en universalløsning måske ikke er den optimale strategi til at tilskynde fiskerne til at blive mere selektive; opfordrer Kommissionen til at udpege de vigtigste mangler og foreslå tilpassede og

skræddersyede løsninger til de specifikke former for fiskeri i hvert havområde, idet opmærksomheden især rettes mod småfiskeri, navnlig i regionerne i den yderste periferi;

16. minder om, at den nuværende retlige ramme udgør medlemsstaternes retsgrundlag for aktivt at samarbejde om at definere selektive fiskeriregler på en mere fleksibel måde og anvende videnskabeligt dokumenterede modvirkningsværktøjer; opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres samarbejde gennem en regional tilgang, herunder inddragelse af relevante interessenter og rådgivende råd, og til at gøre fuld brug af de tilskud, der er til rådighed for dem til dette formål; gentager behovet for at sikre lige vilkår i gennemførelsen af landingsforpligtelsen;
17. glæder sig over resultaterne af de seneste videnskabelige undersøgelser (f.eks. DiscardLess, MINOUW og Life iSEAS) om innovative selektive redskaber, undgåelsesstrategier og ændringer af fartøjer med henblik på håndtering af uønskede fangster om bord; finder det nødvendigt at fortsætte forskningsindsatsen for at forbedre de selektive redskaber, undgåelsesstrategierne og håndteringen af uønskede fangster; glæder sig over forslaget "Mission Starfish 2030: Restore our Ocean and Waters" og mener, at en mission inden for sunde oceaner, have, kystfarvande og indre farvande vil fremme udviklingen af løsninger, som der er et presserende behov for, og som har direkte indvirkning på fiskerisektoren og den bæredygtige anvendelse og forvaltning af oceanernes ressourcer;
18. understreger, at effektive fiskeriforvaltningssystemer, herunder at alle elementer kan anvendes med henblik på at gennemføre landingsforpligtelsen korrekt og opfylde den fælles fiskeripolitikens mål, skal understøttes af nøjagtig og pålidelig fangstdokumentation og videnskabelige data; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere bestræbelserne på fuldt ud at gennemføre gældende EU-lovgivning, hvis der er behov herfor, og til at træffe yderligere foranstaltninger til at sikre fuld dokumentation og dataindsamling på en måde, der står i et rimeligt forhold til fangstkapaciteten hos den ikkeindustrielle kystfiskerflåde;
19. er bekymret over manglen på ordentlig kontrol med og overholdelse af landingsforpligtelsen og understreger den negative indvirkning af sådanne mangler på bæredygtigheden, også som følge af fastsættelsen af TAC'er baseret på den samlede fangst, herunder såkaldte "supplementer" til at dække fisk, der tidligere blev smidt ud;
20. fremhæver, at de mange regler, undtagelser og fritagelser, der er vedtaget i løbet af de seneste år, komplicerer gennemførelsen af landingsforpligtelsen og EFCA's evaluering af overholdelsen, hvilket gør det vanskeligere at nå målene om at beskytte og forbedre fiskeriets bæredygtighed; understreger, at anvendelsen af undtagelserne i den fælles fiskeripolitik er af allerstørste betydning for gennemførelsen af landingsforpligtelsen;
21. opfordrer til en bedre anvendelse af nye teknologier og digitale løsninger, som udvikles i et samarbejde mellem fiskerisektoren og medlemsstaternes myndigheder, med henblik på at forbedre overvågningen, kontrollen og tilsynet under fuld overholdelse af retten til privatlivets fred og forretningshemmeligheder;
22. understreger den afgørende rolle, som fiskere og andre interessenter spiller med hensyn til at gennemføre politikker og dermed fremme en kultur med overholdelse og gradvise

ændringer, der kan tilpasses, af reglerne for landingsforpligtelser over tid; fremhæver de yderligere fordele ved frivillige og incitamentsbaserede ordninger for at forbedre fiskernes inddragelse;

23. understreger, at en forbedring af selektiviteten fortsat skal prioriteres højt, men at gennemførelsen af landingsforpligtelsen kræver en tværsektoriel tilgang og skabelse af klare incitamenters for at tilskynde til bedste praksis inden for modvirkning; anbefaler følgende ledsageforanstaltninger og forvaltningsværktøjer:
- a) yderligere anvendelse og optimering af kvotebaserede værktøjer i overensstemmelse med principperne i den fælles fiskeripolitik, og forudsat at der indføres effektive kontrolforanstaltninger, såsom:
    - kvotefordeling i overensstemmelse med den forventede fangstsammensætning
    - tilpasninger gennem udveksling af kvoter med andre medlemsstater og tilgrænsende tredjelande, som EU deler bestande med, gennemført på en fleksibel og effektiv måde for at undgå underudnyttelse af kvoter, f.eks. ved at stræbe efter permanente mekanismer og ikke kun mekanismer, der fornyes årligt, efter fastsættelsen af TAC'er og kvoter i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning
    - tildeling af anslået udsmidsandel af kvoter til fiskere, navnlig fiskere, der fisker i mindre målestok, og som vælger at anvende mere selektive redskaber
  - b) undersøgelse af muligheden for at gennemføre en strategi for maritim fysisk planlægning og områdebaseret forvaltning for at undgå udsmid ved at lede fiskerne hen til områder, hvor der er mindre sandsynlighed for forekomst af undermålsfisk, samtidig med at det sikres, at sådanne foranstaltninger ikke fører til omfattende ikkeanvendelse af andre arter med handelsmål
  - c) større fleksibilitet, således at fiskerne har mulighed for at vælge redskabsløsninger, kombineret med større ansvar for dokumentation (fuld fangstdokumentation)
  - d) tilvejebringelse af fleksible mekanismer til godkendelse af nye typer selektive redskaber for at tilskynde interessenter til at ansøge om og gennemføre pilotprojekter
  - e) eksklusiv adgang til fiskeriområder eller tidsperioder for at tilskynde til selektivitet
  - f) vedtagelse af strategier for at sikre bedst mulig udnyttelse af uønskede fangster til andre formål end konsum uden at skabe efterspørgsel efter undermålsfisk, og forudsat at det er muligt for fiskerne i økonomisk og operationel henseende
  - g) udarbejdelse af en oversigt over udsmid som en statusangivelse for uønskede fangster i de forskellige fiskerier og områder med henblik på en bedre udvikling af regionale bifangstplaner, der inddrager medlemsstaterne og fiskeriindustrien, og som støttes af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond
  - h) anvendelse og udvikling af frivillige og incitamentsbaserede kunstig intelligens-redskaber, der kan øge selektiviteten og kontrollen og forbedre artsidentifikationen,

i samarbejde med fiskerisektoren og medlemsstaternes myndigheder

- i) progressiv indførelse af kravet om overholdelse af den samme politik for udsmid i forbindelse med import af fiskerivarer fra tredjelande med det formål at fjerne komparative ulemper og illoyal konkurrence for EU's flåde, samtidig med at der arbejdes hen imod bedre beskyttelse af de globale fiskeressourcer
  - j) fornyelse af Kommissionens forpligtelse til årligt at aflægge rapport om status for den fælles fiskeripolitik og gennemførelsen af landingsforpligtelsen og fremlæggelse af flere oplysninger om dens gennemførelse, herunder de socioøkonomiske virkninger og bl.a. brændstofforbrug, lagerplads, indvirkningen på sikkerheden og arbejdsvilkårene om bord på fiskerfartøjer, reduktionen af udsmid og uønskede fangster og den forbedrede status for bestandene (MSY);
24. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af den evalueringsrapport vedrørende gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, der skal forelægges i 2022, især:
- a) at vurdere, i hvilket omfang udsmidet i henhold til landingsforpligtelsen er blevet reduceret, og om den har bidraget til at forbedre status for bestandene (MSY) og til at mindske indvirkningen på det marine økosystem
  - b) at vurdere de socioøkonomiske konsekvenser af landingsforpligtelsen, aflønningssystemet, antallet af besætningsmedlemmer og sikkerheds- og arbejdsvilkårene om bord i overensstemmelse med FAO's og ILO's henstillinger
  - c) at identificere og overvåge fiskeri, hvor det af den videnskabelige dokumentation fremgår, at det i øjeblikket er vanskeligt at opnå øget selektivitet
  - d) at vurdere effektiviteten og anvendeligheden af de for nylig vedtagne kvotepuljer for bifangst som et effektivt og anvendeligt redskab til at imødegå situationer med choke species
  - e) at vurdere indvirkningen på bæredygtigheden af de arter, som Rådet har fjernet fra listen over bestande, der er undergivet TAC'er i de seneste år, og evaluere de potentielle konsekvenser af genindførelsen heraf i henhold til TAC-ordningen
  - f) at identificere og fjerne de administrative vanskeligheder i forbindelse med udvikling og gennemførelse af selektivitetspilotprojekter, som hæmmer fiskeres bestræbelser på at blive mere selektive
  - g) at identificere kommercielle og/eller velgørende muligheder i en indsats for at få den bedst mulige udnyttelse af de uundgåelige landede fangster under de bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser og uønskede fangster for at undgå spild af naturressourcer og undgå at bringe den fælles fiskeripolitiks bæredygtighedsmål i fare
  - h) at vurdere, om den nuværende politik for landingsforpligtelsen er egnet til formålet, og evaluere, om det er muligt at tilpasse landingsforpligtelsen fra sag til sag efter fiskeri og/eller bestand
  - i) at vurdere veje til bedre tilpasning og forenkling af artikel 15 i den fælles fiskeripolitik med henblik på at lette gennemførelsen heraf og alle interessenters forståelse heraf og navnlig medlemsstaternes anvendelse af de tilgængelige instrumenter inden for de eksisterende lovgivningsmæssige rammer for at forbedre selektiviteten og begrænse uønskede fangster;

25. opfordrer Kommissionen til på grundlag af denne evaluering og, hvis det er relevant, at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på bedre at nå målene om at reducere udsmid og forbedre bestandene;
26. fremhæver den bekymring, at bestande, der deles med tredjelande, ikke altid er underkastet de samme bestemmelser om udsmid; understreger behovet for gradvis konvergens med hensyn til fiskeriforvaltningens hovedformål for at sikre de højeste standarder for opnåelse af en god miljømæssig status i det delte marine økosystem, fiskeriaktiviteternes bæredygtighed og opretholdelse af lige konkurrencevilkår med tredjelande, navnlig Det Forende Kongerige;
27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	19.4.2021
Resultat af den endelige afstemning	+: 26 -: 1 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Rosanna Conte, Rosa D’Amato, Giuseppe Ferrandino, Søren Gade, Niclas Herbst, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matic, Francisco José Millán Mon, Grace O’Sullivan, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Emma Wiesner
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Benoît Biteau, Manuel Bompard, Nicolás González Casares, Valentino Grant, Petros Kokkalis, Gabriel Mato, Nuno Melo

ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG

26	+
ECR	Bert-Jan Ruissen, Ruža Tomašić
ID	Rosanna Conte, Valentino Grant
PPE	François-Xavier Bellamy, Peter van Dalen, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Nuno Melo, Francisco José Millán Mon, Annie Schreijer-Pierik
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind, Emma Wiesner
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Giuseppe Ferrandino, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matić, Manuel Pizarro
The Left	Manuel Bompard
Verts/ALE	Benoît Biteau, Rosa D'Amato, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

1	-
ID	France Jamet

1	0
The Left	Petros Kokkalis

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller